

Jurkovičovej, Anne

Milá Aninko moja!

Veru si už mala újčka viacj na dnu,
nem, ja to týmto piete. Už ja vyzehal sa vo
to vešom. No Pan Jezus este zavola
a pusti: na vo, este ho poručám!

Na stredj večer o poludnách schytila ma
od práce hrozná kolika v žaludku, a útrapy
v škarsných vláštach, potom horúcošti trvaly,
aj do rana, Božieho narodenia.

Jetinka vyšala muky. Ja ale po brde
velky este sviatky som odbalil, som
este velmo slaty a neobsklunij na no,
vetru, ale Bohu chvála bud sberam
ja narl.

Taryš Nanve som este nezajil.

No už musim skončit. Pozkávame
Vas vreckyš a želáme šťastny, požeh,
nanij nový rok Vám. A Bohem!

V telborem d. 6/1, 1885

Jurj

vprimij kse
D. J. Hurban